

og ſom foreligger, berettiger ingenlunde dertil. Det, der hidtil er ſket, har kun paaført Kommunen meget betydelige Udgifter, og det er afhængigt af mange Forhold, ſom ikke i dette Øieblik kunne overſes, hvorvidt Kjøbet i pekuniær Henseende bliver til Skade eller til Gavn for Kommunen. At den i andre Henseender har Fordel af ſelv at være Herre over et ſaadant Terrain, er en ganſke anden Sag. — Med Henſyn til det andet Spørgsmaal tror jeg, at der i Kjøbenhavns Kommunalbeſtyrelſe har viiſt ſig en ligesaa ſtor Sver for at komme de mindre Bemidlede til Hjælp, ſom der har gjort ſig gjælbende her. Naar der er yttret Betænkelighed i Anledning af denne Sag, er det netop fordi det af dem, ſom have meſt Leilighed til at kende Forholdene, er paaviſt, at det er særdeles tvivlſomt, om en ſaadan Beſtemmelſe ville komme de Fattige til Gode. Det afhænger virkelig ikke alene heraf, om de ville faae billigere Boliger eller ikke. Forholdet kan meget let ſtille ſig ſaaledes, at det bliver Huſeierne, der faae Fordelen, men ikke Leierne, hvorimod der er et Par andre Forhold og andre mere omfattende Spørgsmaal, der ere bragte paa Bane, ſom i langt høiere Grad ville gjøre det muligt for den fattige Befolkning at faae billige Boliger. Jeg ſigter herved nærmefl til en Omregulering af hele Arealſkatten.

Formanden: Jeg henledeſ Opmærksomheden paa, at den Handel, der er afſluttet mellem Staten og Kommunen, ſaavelſom ogſaa de Foranſtaltninger, ſom Kjøbenhavns Kommunalbeſtyrelſe muligſen maatte påtænke til det ſamme Formaal, ſom her tilſigtes, ligge udenfor denne Sag.

J. Nee: Det er heller ikke derom, jeg agter at yttre mig; men jeg vil kun i Anledning af den Udtalelſe, der fremkom fra den ærede ſidſte Læſer ſige, at det er ſaa langt fra, at jeg har ſagt, at Kjøbenhavns Kommunalbeſtyrelſe ikke intereſerer ſig for de Ubemidlede, at jeg tværtimod ſagde, at i Kommunalbeſtyrelſen havde flere Mænd Sæde, ſom have virket meget ivrigt for at ſkaffe billige og gode Boliger til de Ubemidlede. Naar det ærede Medlem ſagde, at flere Stemmer i Borgerrepræſentationen have lydt imod nærværende Lov, ſaa er dette fuldkommen rigtigt; men jeg maa minde om, at angaaende denne Sag har ogſaa en Mand i Borgerrepræſentationen udtalt ſig til Fordel for Loven, ſaaledes ſom Folkethinget har vedtaget den, en Mand, hvis Stemme maa have en ſærlig Vægt, fordi han har lagt ſig meget efter de Forhold, der her omtales, og det er Diſtriktlæge Ulrich. Jeg tror, at hans Stemme til Fordel for Loven maa have en væſentlig Betydning.

Berg: Er der ikke en Miſforſtaaelse ved Brugen af det Navn, ſom det ærede Medlem nævnte? Jeg har hørt paafaa fra andre Sagkyndige, at Beſtemmelſen om, at Leiligheder til et viſt Kvadratmaal vare afgiftsfri, medens andre derved til ſkulde give det fulde Beløb, inderer kunde foranledige en Sammenpaktning af Familierne i ſaadanne mindre Num, hvilket kunde være ſkadeligt i ſaniter Henseende. Jeg tror, at baade denne Betragtning fra det ſanitere Standpunkt og den Betragtning fra det økonomiſke Standpunkt, at Gieren i mange Tilfælde vil vinde i Stedet for Leieren, har en Del for ſig ligeoverfor denne Lov. Jeg har i Øvrigt fremsat mine Betragtninger om det Selvfamme ved andre Leiligheder ſaavel ſom mine Betænkeligheder ved, at man tager imod en Lovſtump der, hvor vi ſkulde have en gjenneqvibende Reform. Jeg ſkal ikke komme tilbage dertil, men høre mig for den almindelige Stemning, og jeg ſkal naturligviſ ogſaa vogte mig for at komme ind paa det Spørgsmaal, ſom den ærede Formand har forbudt at berøre, thi ellers vilde jeg have ſagt til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Øst), om han da ikke vilde lade Handelen gaa tilbage. Derimod intereſerer det mig i ſaa høi Grad at høre den Forhandling, der fandt Sted mellem den meget ærede Finanzminiſter og det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hanſen), at jeg ikke kan tilbageholde min Opfattelse af denne Sag. Jeg tror, at den ærede Finanzminiſter har Ret paa ſamme Maade, ſom den meget ærede Miniſter ofte har Ret ligeoverfor dette Thing. Den meget ærede Miniſter foretog — jeg ſkal oplæſe hans Forſlag — at Kongen kan „i Genhold til vedkommende Kommunalbeſtyrelſens Indſtilling“ beſtemme den omhandlede Frihed for kommunale Afgifter; men Loven, ſaaledes ſom den var fremlagt iſſor, og ſaaledes ſom den gif bort fra os til Landſtthinget, gif ud paa, at Kongen beſtemmer, naar den omhandlede Frihed ſkal indtræde. Efter Finanzminiſterens Læſt ſkal Kommunalbeſtyrelſens Initiativ være fornyødent, ikke blot dens Samtykke, idet den gjør Indſtilling, og derefter tager Miniſteren under Overveielſe og fremkalder en Anordning, hvorimod det efter den foreliggende Lov er Regjeringen, der tager Initiativet, uden at der ſtaar et eneſte Ord i Paragrafen om, at Kommunalbeſtyrelſen ſkal høres, end ſige give Samtykke. Det er meget muligt, og jeg finder det høiſt rimeligt, at man vilde høre vedkommende Kommunalbeſtyrelſe, og i Øvrigt ikke blot Kjøbenhavns Kommunalbeſtyrelſe, men ogſaa de andre; men Et er at høre deres Grunde og et Andet er at høre ſig for diſſe Grunde, ſelv om de ingen Vægt havde. Jeg kan derfor ikke ſkjønne rettere, end at der er den fuldkendigſte Forſjel paa Finanzminiſterens Anſkuelse, ſaaledes ſom den er fremlagt i Lovforſlaget, og den Anſkuelse, der